

смѣять отъ разни причини. Съ ведда били опитани всички срѣдства, ала тѣ никога не се засмѣли. Когато ги запитали, защо не се смѣятъ, тѣ отговорили: — Защо да се смѣемъ? Нѣма никаква причина. А между това въ тѣлосложението имъ нѣма нищо неестествено, съ което може да се обясни това чудно явление.

Обаче, между нѣкои източни народи смѣхътъ се счита за нѣщо неприлично, затова нѣкои отъ тѣхъ, когато се смѣятъ, закриватъ устата си съ рѣка.

Петъ души отъ ведда били представени на Валийския принцъ, когато посетилъ Цейлонъ. Женитѣ имали доста кротъкъ и приятенъ изгледъ, ала мѫжетѣ били низки и доста безобразни. Тѣ показали изкуството си да владѣятъ лжка, правѣли всевъзможни движения и цупения, ала съ нищо не могли да ги накаратъ да се засмѣятъ.

Земята, дето живѣятъ веддитѣ, е равна гориста мѣстностъ, която никѫде не се издига по-високо отъ 60 метра надъ морето. Веддитѣ сѫ низки, съ малка глава и тѣнки крака; устнитѣ имъ сѫ дебели, носътъ — сплесканъ; кожата имъ е почти черна. Тѣ почти не носятъ дрехи и никога нито се миятъ, нито си чешатъ коситѣ.

Домашни сѫдове нѣматъ. Стрелитѣ си изострюватъ съ камъкъ.

Едного отъ веддитѣ осѫдили за убийство. Изпратили го на работа въ минитѣ. Тука, покрай другата работа, го накарали да посещава училището. За три месеца успѣлъ да научи деветъ букви отъ сингалезката азбука и да брои до осемнадесетъ. Той билъ чувалъ за нѣкакво више сѫщество, ала не знаелъ, дали това е богъ или дяволъ.